

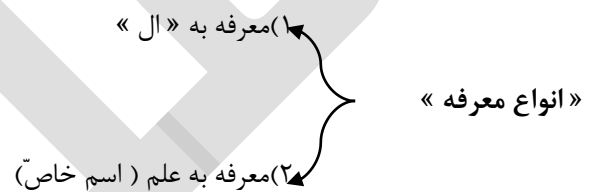
الدَّرْسُ الثَّلَاثُ: «الْمَعْرِفَةُ وَالنَّكْرَةُ»

***در زبان عربی اسم ها از نظر قابل شناسایی بودن یا نبودن به دو دسته تقسیم می شود:

۱- **اسم های معرفه:** به اسمی که برای شنونده و مخاطب شناخته شده و مشخص باشد. « معرفه » می گویند. **مثال:** ایران ، آلبرز ، مُحَمَّدو.....

۲- **اسم های نکره:** به اسمی که برای شنونده و مخاطب شناخته شده و مشخص نباشد. « نکره » می گویند: رجلٌ ، طالباً ، کتابٌ و.....

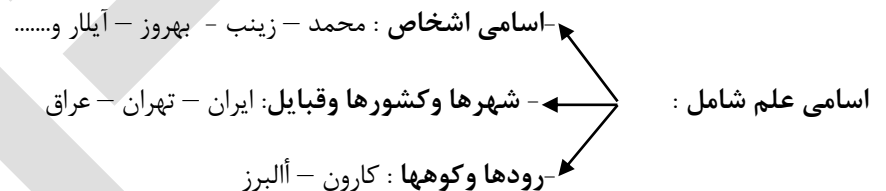
***بیان انواع اسم های معارف از کتب درسی حذف شده است و از ۶ مورد اسامی معرفه تنها ۲ مورد آنها ذکر شده است:

۱- **اسم های معرفه به «ال»:** هرگاه یک اسم نکره با «ال» بیاید تبدیل به اسم معرفه می شود. **مثال:**

ال- + تلمیذ التلمیذ (معرفه به ال) ال- + کتاب الکتاب (معرفه به ال)

۲- **معرفه به علم (اسم خاص):** اسمی که به به فرد ، مکان و یا شیء مشخص دلالت دارد و معرفه به علم محسوب می شود.

نکته: مهمترین نشانه و علامت اسم های معرفه داشتن «ال» می باشد. **مثال:**

جاء طالبٌ : دانش آموزی آمد. (طالب : اسم نکره) جاء الطالبٌ : دانش آموز آمد (الطالب : معرفه به ال)

نکته ۲- اگر بعد از اسم های « معرفه به ال » این کلمات (الّذی - الّتی - الّذین - الّاتی) (موصول) بیایند اسم مورد نظر با «ی» ترجمه می شود

مثال: المؤمنون الّذین یتوکلون علی الله ، ناجحون : مؤمنانی که بر خدا توکل می کنند ریا، موفق هستند.

نکته ۳: معمولاً اگر در عبارتی ، اسمی به صورت « نکره » بیاید و همان اسم دوباره در ادامه به همراه «ال» بیاید می توان؛

آن اسم (ال دار) را «این» و «آن» ترجمه کرد. **مثال:**

-أرسلنا إلی فرعونَ رَسولاً فَعَصَى فرعونُ الرَّسولَ : پیامبری به سوی فرعون فرستادیم پس فرعون از آن پیامبر نافرمانی کرد.

- توضیح: کلمه « رسولاً » اسمی نکره می باشد، یعنی نزد شنونده ناشناخته است. از آنجایی که در ادامه ی عبارت با « ال » آمده است با « آن » ترجمه شده است.

اسم نکره:

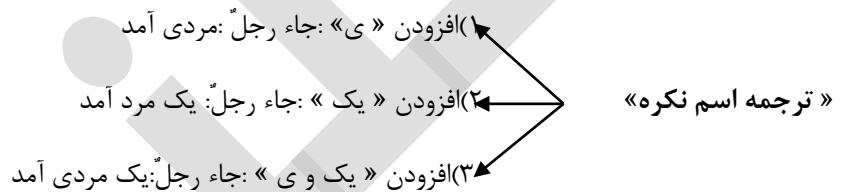
همانطور که گفته شد اسمی است که برای شنونده ویا مخاطب ناشناخته باشد.

نکته: اسم های نکره معمولاً با « تنوین ُ ، ِ ، ِء » به کار می روند. **مثال:**

- جاء طالبٌ: (طالب اسمی نکره است) شاهدتُ طالباً فی المدرسة: طالباً اسمی نکره است) سلّمتُ علی طالبٍ (طالب اسمی نکره است).

نکته مهم: اسامی علم هر چند تنوین بگیرند نکره نیستند بلکه معرفه هستند **مثال:** علیّ ، عباس (معرفه به علم)

ترجمه اسم های نکره: در زبان فارسی اسامی نکره به ۳ صورت ترجمه می شود:

نکته ۱: اگر اسمی تنوین گرفت و آن اسم علم (اسم خاص) نبود ۱۰۰٪ آن اسم « نکره » است. **مثال:** کَوکَبٌ ، مؤمناً ، شجرهٌ و....

توضیح اینکه اسامی علم علی رغم اینکه از اسم های معرفه می باشند ، می توانند تنوین (ُ) بگیرند. **مثال:** عباسٌ ، علیٌّ ، حسینٌ و

نکته ۲: گاهی اوقات خبر از نوع « مفرد: یعنی یک اسم » در جمله اسمیه با تنوین می آید که در اینصورت نیازی به نکره ترجمه کردن آن

اسم نیست. **مثال:** العلمُ کنزٌ: دانش گنج است. هذا کتابٌ: این کتاب است.

مگر اینکه وابسته هایی مثل صفت داشته باشد **مثال:**

هذا کتابٌ مفیدٌ: این کتابی سودمند است / هذا طالبٌ مجتهدٌ: این دانش آموزی کوشا است.

نکته ۳: اگر اسم علمی (خاصی) « ال » گرفت آن اسم همچنان « معرفه به ال » محسوب می شود. **مثال:**

- إنّ الحسینَ مصباحُ الهدی: الحسین ← معرفه به علم

تست:

۱- عین « ال » بمعنی اسم الإشارة:

۱) تعالُ نذهبُ إلى المَلعبِ لمُشاهدةِ مباراةٍ كُرةِ القدمِ !

۳) شجرةُ البلوطِ هی من الأشجارِ المَعمرّةِ وقد تبلغُ من العمرِ أَلْفی سنّةً !

۲) تحملُ شجرةُ الخُبزِ أثماراً فی نهایةِ أغصانها کَالخُبزِ !

۴) یدفنُ سنجابٌ جوزاتِ البلوطِ تحتَ الترابِ والسنجابُ قد ینسی مکانها !

۲- عین ما لیس فیہ اسم علم:

(۱) إن نهر النيل أطول أنهار العالم!

(۲) تقع محافظة هرمزجان في جنوب البلاد!

(۳) أكثر الدول في أوروبا متقدمة!

(۴) العالم بُنيَ على أساس الجهد والمحاولة!

۱- پاسخ: «گزینه ۴» صورت تست از ماخواسته اسم «ال» داری را پیدا کنید که الف ولامش معنی «این یا آن» بدهد. پس باید به دنبال اسم نکره ای بگردیم که دوبار در جمله تکرار شده که بار اول به صورت نکره وبار دوم به همراه «ال» آمده باشد فقط در گزینه ۴ «سنجاب» ابتدا با تنوین و سپس در ادامه به همراه «ال» آمده است. ترجمه گزینه ۴: سنجابی دانه های بلوط را در زیر خاک دفن می کند و آن سنجاب گاهی مکان آنها را فراموش می کند.

۲- پاسخ: «گزینه ۴» در این گزینه هیچ اسم علمی وجود ندارد. بررسی گزینه ها: اسم های علم در گزینه های «۱ و ۲ و ۳» به ترتیب «النیل، هرمزجان، و اروپا» است. دقت کنید که اسم های علم حتی اگر «ال» داشته باشند، باز هم «معرفه به علم» به شمار می آیند.